

בש"פ 7728/16 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 7728/16

כבוד השופט ע' פוגלמן
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נ ג ד

פלוני

המשיב:

בקשה שנייה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

י"א בתשרי התשע"ז (13.10.2016)

תאריך הישיבה:

עו"ד מירי קולומבוס

בשם המבקשת:

עו"ד מירי כהן

בשם המשיב:

החלטה

זוהי בקשה שנייה להארכת מעצר מעבר ל-9 חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

1. נגד המשיב ונגד שניים נוספים הוגש כתב אישום המייחס להם ביצוע עבירות נשק שונות ברימונים צה"ליים. על פי כתב האישום המשיב ונאשם נוסף סחרו, החזיקו ונשאזו ברימוני גז וברימוני הלם השייכים לכוחות הביטחון (להרחבה ראו החלטתי בעניינו של הנאשם הנוסף: בש"פ 2202/16 מועלם נ' מדינת ישראל (10.4.2016)). עוד יצוין כי כעולה מן הבקשה, במקביל לכך הוגש כתב אישום נפרד נגד מעורב אחר בפרשה, אשר ביום 7.9.2016 הורשע בו על פי הודאתו.

עמוד 1

2. יחד עם הגשת כתב האישום התבקש מעצר המשיב עד לתום ההליכים נגדו. ביום 1.2.2016 קבע בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופט מ' ברק נבו) כי קיימות ראיות לכאורה לחובת המשיב תוך שצוין כי "גם אם התשתית אינה בעוצמה מירבית, לא מצאתי שיש בה חולשה". עוד נקבע כי קיימת עילת מעצר מפאת מסוכנות המשיב. להשלמת התמונה יצוין כי בית המשפט המחוזי הורה גם על מעצרו עד תום ההליכים של הנאשם הנוסף. בבש"פ 2202/16 הנזכר, הוריתי על שקילת מעצרו של הנאשם הנוסף בפיקוח אלקטרוני תחת מעצרו מאחורי סורג ובריה נוכח חולשה ראייתית שעליה עמד גם בית המשפט המחוזי בהחלטתו.

3. לאחר ההחלטה האמורה מיום 1.2.2016 התקבל תסקיר מעצר בעניינו של המשיב. על פי התסקיר, למשיב קיימת בעיית התמכרות לסמים; הוא מגלה דפוסי התנהלות המאופיינים בחוסר גבולות ואימפולסיביות לצד קשיים משמעותיים בעמידה בגבולות מסגרת. על רקע זה העריך שירות המבחן כי קיים סיכון להמשך צריכת חומרים ממכרים ולביצוע עבירות פליליות; וכי המשיב זקוק למסגרת טיפולית סגורה. אולם, שירות המבחן ציין כי בשיחה עם המשיב זה סירב להשתלב בטיפול מסוג זה משום שלדבריו מניסיונו בעבר הוא יתקשה לעמוד לאורך זמן בדרישות המסגרת. בדיון שנערך לאחר הגשת התסקיר נעתר בית המשפט לבקשת המשיב להשלמת התסקיר ולקיום מפגש עם המפקחים שהוצעו על ידו. ביום 17.2.2016 הוגש תסקיר משלים בעניינו של המשיב. שירות המבחן ציין כי במפגש עם המשיב עלו מצדו תגובות תוקפניות, חשדנות וחוסר אמון. הערכת שירות המבחן הייתה כי בקשת המשיב להשתחרר למסגרת, מקום שזו אינה כוללת מענה טיפולי בתחום הסמים, מצביעה על היעדר הכרה במצבו, ועל רצון להקל בתנאי מעצרו בלבד מבלי לערוך שינוי משמעותי בחייו. בשים לב לכך, שירות המבחן נמנע מהמלצה על שחרורו של המשיב ממעצר. בהמשך לכך – ובהסכמת המשיב, נוכח היעדר חלופה – הורה בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופט מ' ברק נבו) על הארכת מעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. נשמרה זכותו של המשיב להגיש בקשה לעיון חוזר ככל שתמצא חלופה מתאימה. ביום 2.8.2016 האריך בית משפט זה (כב' השופטת א' חיות) בהסכמה את מעצרו של המשיב ב-90 ימים נוספים, או עד למתן פסק דין בעניינו.

4. מכאן לבקשה שלפניי שהיא הבקשה השנייה להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים. נטען כי בעניינו של המשיב קמה עילת מעצר סטטוטורית מכוח המסוכנות הנשקפת מעצם טיבן של העבירות המיוחסות לו, בהתאם לסעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק המעצרים. נטען כי בעבירות מסוג זה הכלל הוא מעצר עד תום ההליכים. עוד צוין כי מתסקירי שירות המבחן עולה כי לא עלה בידי המשיב להצביע על חלופת מעצר שתאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו. המבקשת עמדה על כך שלמשיב עבר פלילי הכולל שתי הרשעות קודמות, האחת – מחודש מרץ 2016 – בעבירה של גניבה, היזק לרכוש במזיד, שימוש בכוח למניעת מעצר, החזקת סמים לצריכה עצמית, איומים ותקיפת שוטר; והשנייה בעבירה של תקיפה סתם. כל אלה מעידים לשיטת המבקשת על המסוכנות הגבוהה הנשקפת מהמשיב. אשר לקצב התקדמות ההליך העיקרי נטען כי אמנם בתחילת הדרך חלו עיכובים מסוימים, שנבעו – בין היתר – מהליכי המעצר. אולם נכון לעת הנוכחית התקיימו שלוש ישיבות הוכחות אשר במסגרתן, נשמעה עדותם של 4 עדי תביעה וכי מסמכים בעניינם של שני עדים נוספים הוגשו בהסכמה. עוד צוין כי במהלך תקופת הארכת המעצר המבוקשת קבועות שלוש ישיבות הוכחות נוספות.

5. ביום 13.10.2016 קיימתי דיון בבקשה. המבקשת חזרה על טענותיה האמורות. המבקשת ציינה כי במהלך מועדי ההוכחות הקבועים לתקופת הארכת המעצר המבוקשת צפוי משפטו של המשיב להתקדם באופן משמעותי; וכי ייתכן כי יידרש מועד נוסף אחד בלבד לסיום פרשת התביעה. באת כוחו של המשיב ציינה כי קצב התקדמות ההליכים בעניינו אינו משביע רצון, באופן המטה את הכף לעבר בחינת שחרורו לחלופה. נטען כי טרם נסתיימה עדותו של העד המרכזי בתיק – שהעיד רק בעדות ראשית. במהלך עדותו התברר כי קיימים חומרי חקירה נוספים, שלא הועברו לידי

ההגנה, ולפיכך נתבקשה הפסקת עדותו. נטען כי קיימים עדים נוספים בתיק שחקירתם צפויה להיות ארוכה, ומשכך – להערכת באת כוחו של המשיב – ספק אם פרשת התביעה תגיע לסיומה במהלך המועדים שנקבעו בתקופת הארכת המעצר המבוקשת. להשקפתה, כיום – לאחר שנה שבה המשיב נתון במעצר – נקודת האיזון צריכה להשתנות, גם אם לא עלה בידיו להשיג חלופת מעצר אופטימלית.

6. עיינתי בבקשה והאזנתי לטענות הצדדים לפניי. כידוע, במסגרת בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים על בית המשפט לאזן בין זכותו של הנאשם – שעומדת לו עדיין חזקת החפות – לחירות, לבין הצורך בשמירה על ביטחון הציבור ותקינות ההליך הפלילי (בש"פ 8640/15 מדינת ישראל נ' עוידה, פסקה 5 (10.2.2016)). נקבע כי על בית המשפט לשקול את המסוכנות הנשקפת מהנאשם; את החשש מפני הימלטות הנאשם; את חלוף הזמן מאז מעצרו של הנאשם; את קצב ניהול ההליך העיקרי, כמו גם את זהות הגורם שעליו מוטלת האחריות להימשכות ההליכים (בש"פ 4780/16 מדינת ישראל נ' נחמני, פסקה 4 (21.6.2016)). בנסיבות הבקשה דן נראה כי התמשכות ההליך – אשר מתנהל זה כשנה – מעוררת קושי. כתב האישום נגד המשיב הוגש ביום 5.11.2015. עם זאת, מאז ועד היום התקיימו שלוש ישיבות הוכחות בלבד. על פי לוח הזמנים הקבוע בתיק במהלך חודש דצמבר 2016 צפויות שלוש ישיבות הוכחות נוספות, ואולם – כעולה מעמדת הצדדים בדיון לפניי – ספק אם יהיה די בהן כדי לסיים את פרשת התביעה. ומכל מקום יידרשו מועדים נוספים לקיום פרשת ההגנה; ופרק זמן נוסף לסיכומים ולמתן פסק הדין בהליך. בה בעת, אין לכחד כי מן המשיב נשקפת מסוכנות וזאת, ראשית, נוכח העבירות המיוחסות לו בכתב האישום. כידוע לגביהן נקבעה חזקת מסוכנות סטטוטורית (השוו בש"פ 6611/10 מדינת ישראל נ' אברג'יל, פסקה 5 (22.9.2010)). שנית, למשיב עבר פלילי שתואר לעיל ואך לאחרונה הורשע בשורת עבירות; והביע חוסר נכונות להשתלב בקהילה טיפולית מתאימה. על רקע זה, כמו גם על רקע שימוש בסמים לא מצא שירות המבחן עד כה להמליץ על שחרורו לחלופת מעצר. בצד האמור הודיעה באת כוחו המלומדת של המשיב כי היא מבקשת לממש את זכותה להציע חלופת מעצר בהתאם לקבוע בהחלטה בדבר המעצר עד תום ההליכים. נוכח המכלול האמור, ראיתי להאריך את מעצרו של המשיב ב-60 ימים בלבד.

אני מורה אפוא על הארכת מעצרו של המשיב ב-60 החל מיום 2.11.2016, או עד למתן פסק דין בת"פ 12493-11-15, לפי המוקדם. בהתאם להסכמת הצדדים בדיון, עד לחלוף 7 ימים מיום החלטתי זו רשאי המשיב לפנות בבקשה לעיון מחדש לבית המשפט המחוזי ולהציע חלופת מעצר מתאימה. ככל שכך ייעשה, שירות המבחן יידרש לחלופה המוצעת בתוך שבועיים נוספים ויגיש תסקיר משלים, ובית המשפט המחוזי יקיים דיון במעמד הצדדים בשאלת אפשרות השחרור לחלופה ויחליט כחכמתו.

ניתנה היום, י"א בתשרי התשע"ז (13.10.2016).

ש ו פ ט